

על
הפרשה
ועניני
דיומא

זהר הקדוש מתוך מדבש עם פרוש

הל"ק ג - פרשת תצוה		
מתוך מדבש	וילנא	יום
קוח-קבה	קסו ע"א	ראשון
קבה-ק"א	קסו ע"ב	שני
ק"א-ק"ו	קסו ע"ג	שלישי
ק"ו-קמב	קסו ע"ד	רביעי
קמב-קמו	קסו ע"ה	חמישי
קמו-קנג	קסו ע"ו	שישי
קנג-קנט	קסט ע"א	שבת

לישביעת שיעורי עמוד היומי
- ב"ש"ק ובאדיש -
03.617.11.40

עלון מס' 272 | פרשת תרומה תשפ"ד

יו"ל בעזרה ש"ת ע"י מרכז "מתוך מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

עסק התורה כראוי מתקן במקום שאין בו שליטת הסט"א

פתח רבי שמעון ברישא ואמר, ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי, ויקחו לי, האי מאן דבעי לאשתדלא במצוה, ולאשתדלא ביה בקדשא בריף הוא, אצטריף דלא ישתדל ביה בריקנייא ובמגנא, אלא אצטריף ליה לבר נש לאשתדלא ביה כדקא יאות כפום חיליה, והא אוקימנא מלה דא בכמה אתרי, יאות למיסב בר נש ההוא אשתדלותא דקדשא בריף הוא, כמה דאת אמר (דברים טו ז) איש כמתנת ידו וגו'.

ואי תימא הא כתיב (ישעיה נה א) לכו שברו ואכלו, ולכו שברו בלא כסף ובלא מחיר יין וחלב, דהאי איהו במגנא, (ואשתדלותא בלא כסף), ואיהו אשתדלותא דקדשא בריף הוא, אלא אשתדלותא דאורייתא כל מאן דבעי זכי בה, אשתדלותא דקדשא בריף הוא למנדע ליה, כל מאן דבעי זכי ביה בלא אגרא כלל.

מתוך מדבש

השתדלות בתקון השכינה על ידי ממון כפי פח עשור כמה דאת אמר כמו שנאמר ולא יראה את פני ה' ריקם איש כמתנת ידו ככרפת ה' אלהיך אשר נתן לך, פרוש שישלם בעד המצוה כפי יכולתו.

ואי תימא הא כתיב ואם תאמר הרי כתוב לכו שברו (הוא לשון קנין כמו (פלאשית מא ט) לשבר אל יוסף) ואכלו, ולכו שברו בלא כסף ובלא מחיר יין וחלב פרוש בלי תשלום תקנו יין וחלב הרומזים על דברי תורה, דהאי איהו במגנא כי התורה אפשר ללמדה בחנם, ואיהו אשתדלותא דקדשא בריף הוא והיא השתדלות בתקון בבחינת התפארת, והנה ראוי לקנותה בכסף כמו מעשה המצות, ומתוך ואמר אלא אשתדלותא דאורייתא כל מאן דבעי זכי בה אלא השתדלות ועסק התורה כל מי שרוצה זוכה בה, כי הוא אשתדלותא דקדשא בריף הוא למנדע ליה השתדלות בכבודו של הקדוש ברוך הוא לדעת אותו על ידי למוד התורה, לכן כל מאן דבעי

עסק התורה כראוי מתקן במקום שאין בו שליטת הסט"א

פתח רבי שמעון ברישא התחיל רבי שמעון בתחלה ואמר לפרש מה שכתוב ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי, ואמר כי ויקחו לי בא להורות כי האי מאן דבעי לאשתדלא במצוה מי שרוצה להשתדל לקים אידו מצוה מעשית, ולאשתדלא ביה בקדשא בריף הוא ועל ידי זה להשתדל בתקון השכינה, אצטריף דלא ישתדל ביה בריקנייא ובמגנא צריך שלא ישתדל בה בריקם ובחנם, כלומר לא ישתדל לקבלה במתנה, אלא אצטריף ליה לבר נש לאשתדלא ביה כדקא יאות כפום חיליה אלא צריך האדם להשתדל בה כראוי כפי פח עשור, ולא יקמץ מממונו לצרף קיום המצוה, והא אוקימנא מלה דא בכמה אתרי והרי העמדנו דבר זה בכמה מקומות, כי יאות למיסב בר נש ההוא אשתדלותא דקדשא בריף הוא ראוי לאדם שיקח חפץ של המצוה שהוא

הַכְנַעַת הַסֵּט"א ע"י קִיּוֹם מִצְוַת בְּכֶסֶף מְלֵא

אָבֵל אֲשֶׁתְּדִלוּתָא דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא דְקִיַּמָּא בְּעוּבְדָא, אָסִיר לְנִטְלָא לִיהַ לְמַגְנָא וּבְרִיקְנִיָּא, בְּגִין דְּלֹא זָכִי בְּהוּא עוּבְדָא כְּלָל לְאַמְשָׁכָא עֲלֵיהַ רוּחָא דְקִדְשָׁא, אֲלֵא בְּאַגְר שְׁלִים. וּבְסַפְרָא דְחַרְשֵׁי דְאוּלִיף אֲשַׁמְדָּאי לְשַׁלְמָה מְלֵפָא, כָּל מֵאן דְּבַעֵי לְאַשְׁתַּדְלָא לְאַעֲבָרָא מִנִּיהַ רוּחַ מְסֻאָבָא, וְלֹא־כַפֵּיָּא רוּחָא אַחְרָא, הֵהוּא עוּבְדָא דְבַעֵי לְאַשְׁתַּדְלָא בֵּיהַ, בְּעֵי לְמַקְנֵי לִיהַ בְּאַגְר שְׁלִים, בְּכָל מַה דְּיִבְעוּן מִנִּיהַ בֵּין זְעִיר בֵּין רַב, בְּגִין דְּרוּחַ מְסֻאָבָא אִיהוּ אֲזִדְמָן תְּדִיר בְּמַגְנָא וּבְרִיקְנִיָּא, וְאֲזִדְבֵּן בְּלֵא אַגְרָא, וְאַנִּים לְבָנֵי נִשְׂא לְמַשְׁרֵי עֲלֵיהוּ, וּמִפְתִּי לֹון לְדִיַּירָא עֲמַהוּן בְּכַמְהָ פְתוּיִין, בְּכַמְהָ אַרְחִין סְטִי לֹון לְשׁוּאָה דִּיּוּרִיָּה עֲמַהוּן.

מִי שְׁאִינוּ נִזְהָר בְּדַרְכֵי רוּחַ הַקִּדְשָׁה מִסְתַּלְקֵת מִמֶּנּוּ

וְרוּחַ קִדְשָׁא לָאו הָכִי, אֲלֵא בְּאַגְר שְׁלִים, וּבְאַשְׁתַּדְלוּתָא רַב סָגִי, וּבְאַתְדַפְּאוּתָא דְגַרְמִיָּה וּבְאַתְדַפְּאוּתָא דְמִשְׁכַּנִּיהַ, וּבְכַרְעוּתָא דְלִבִּיהַ וּנְפִשִׁיהַ, וְלֹואֵי דִיכִיל לְמַרוּוח לִיהַ דִּישׁוּי

מֵתוּק מִדְּבַשׁ

לְהַשְׁתַּדֵּל בָּהַ, בְּעֵי לְמַקְנֵי לִיהַ בְּאַגְר שְׁלִים צְרִיךְ לְקַנּוּת אוּתוּ בְּשִׁכְר מְלֵא, בְּכָל מַה דְּיִבְעוּן מִנִּיהַ בֵּין זְעִיר בֵּין רַב בְּכָל מַחִיר שְׂיִבְקֶשׁוּ מִמֶּנּוּ בֵּין סְכוּם קֶטֶן בֵּין סְכוּם גְּדוֹל, (כְּתַב הַרַב אַבְרָהָם גַּאלֵאנְטִי, מִכָּאן יֵשׁ סִמְךָ לְקַצַּת אֲנָשִׁים, שְׂרָאִיתִי כְּשֶׁהָיוּ קוֹנִים אֶתְרוּגָּה הָיוּ אוֹמְרִים לְהַמוּכָר, דַּע, שְׂכָל מַה שְׂתִּשְׂאֵל אֶתְּן לָךְ, לְכֵן לֹא תִשְׂאֵל יוֹתֵר מִדְּאִי), בְּגִין דְּרוּחַ מְסֻאָבָא אִיהוּ אֲזִדְמָן תְּדִיר בְּמַגְנָא וּבְרִיקְנִיָּא וְאֲזִדְבֵּן בְּלֵא אַגְרָא לְפִי שְׁרוּחַ הַטְּמָאָה מְזַמֵּן תְּמִיד בְּחִנָּם וּבְרִיקָם וּנְמַכְרִיח אֶת בְּנֵי אָדָם לְשִׁרוּת עֲלֵיהֶם, וּמִפְתִּי לֹון לְדִיַּירָא עֲמַהוּן בְּכַמְהָ פְתוּיִין וּמִפְתִּי אוּתָם לְדוּר עֲמָהֶם בְּכַמְהָ פְתוּיִים, וְאָמַר כִּי בְּכַמְהָ אַרְחִין סְטִי לֹון לְשׁוּאָה דִּיּוּרִיָּה עֲמַהוּן בְּכַמְהָ דְרָכִים מִטָּה אוּתָם מְדַרְךָ הַתּוֹרָה כְּדֵי לְשִׁים דִּירְתוּ עֲמָהֶם.

(דף קכח ע"א, ובביאורינו כרך ז עמ' כו-כו)

מִי שְׁאִינוּ נִזְהָר בְּדַרְכֵי רוּחַ הַקִּדְשָׁה מִסְתַּלְקֵת מִמֶּנּוּ

וְרוּחַ קִדְשָׁא לָאו הָכִי וְרוּחַ הַקִּדְשׁ אִינוּ כֵּן, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְזַכּוֹת בּוֹ בְּחִנָּם אֲלֵא בְּאַגְר שְׁלִים אֲלֵא בְּשִׁכְר מְלֵא, וּבְאַשְׁתַּדְלוּתָא רַב וְסָגִי (ס"ג סרמ"ק) וּבְהַשְׁתַּדְלוּת גְּדוֹלָה וְרַבָּה עַל יְדֵי כְּבִישַׁת יְצִרוֹ, וּבְאַתְדַפְּאוּתָא דְגַרְמִיָּה וּבְאַתְדַפְּאוּתָא דְמִשְׁכַּנִּיהַ וּבְכַתְּרַת גּוּפּוֹ וּבְכַתְּרַת מִשְׁכַּנּוֹ וּמִקוּמוֹ, וּבְכַרְעוּתָא דְלִבִּיהַ וּנְפִשִׁיהַ וּבְכַרְצוֹן וּכְוִנַּת לְכַבּוֹ וּנְפִשׁוֹ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי מִצְוָה בְּלֵא כְּוִנָּה הִיא כְּגוֹף בְּלֵא נִשְׁמָה, וְלֹואֵי דִיכִיל

זָכִי בֵּיהַ בְּלֵא אַגְרָא כְּלָל כָּל מִי שְׁרוּצָה זֹוכֶה בּוֹ בְּלֵא תְּשִׁלוּם כְּלָל, וְטַעַם הַדְּבָר כִּי עַסְק הַתּוֹרָה מִתְקַן מִחִינַת הַתְּפָאֶרֶת שְׁאִין בּוֹ שְׁלִיטַת הַחִיצוֹנִים, לְכֵן זֹכִים לְהַמְשִׁיךְ עַל יְדֵי הַקִּדְשָׁה בְּלֵא שׁוּם תְּשִׁלוּם.

(דף קכח ע"א, ובביאורינו כרך ז עמ' כה-כו)

הַכְנַעַת הַסֵּט"א ע"י קִיּוֹם מִצְוַת בְּכֶסֶף מְלֵא

אָבֵל אֲשֶׁתְּדִלוּתָא דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא דְקִיַּמָּא בְּעוּבְדָא אָבֵל הַשְׁתַּדְלוּת בְּתַקוּן הַשְׁכִּינָה הַתְּלוּי בְּמַעֲשֵׂה הַמִּצְוֹת, אָסִיר לְנִטְלָא לִיהַ לְמַגְנָא וּבְרִיקְנִיָּא אָסוּר לְקַחַת אוּתוּ בְּחִנָּם וּבְרִיקָם, בְּגִין דְּלֹא זָכִי בְּהוּא עוּבְדָא כְּלָל לְאַמְשָׁכָא עֲלֵיהַ רוּחָא דְקִדְשָׁא אֲלֵא בְּאַגְר שְׁלִים כִּי לֹא יִזְכֶּה הָאָדָם עַל יְדֵי מַעֲשֵׂה הַמִּצְוָה הַהִיא לְהַמְשִׁיךְ עֲלֵיו רוּחַ קִדְשָׁה אֲלֵא בְּשִׁכְר מְלֵא, כִּי הַחִיצוֹנִים הַנִּקְרָאִים רִיקְנִים יְכוּלִים לְאַחֹז בְּמִצְוֹת שְׁהֶם בְּחִנָּם, וְרִצּוֹנוֹ לֹאֵמַר כִּי קִיּוֹם הַמִּצְוֹת מִתְקַן בְּמַלְכוּת [בְּשִׁכְנִיָּה] שִׁישׁ בָּהּ אַחִיזַת הַחִיצוֹנִים כִּי רַגְלֵיהַ יוֹרְדוֹת מוֹת (מַטְלֵי ס ט), לְכֵן צְרִיךְ לְהַפְרִידָם מִמֶּנּוּ עַל יְדֵי קִנְיַן הַמִּצְוֹת בְּכֶסֶף מְלֵא.

וּבְסַפְרָא דְחַרְשֵׁי דְאוּלִיף אֲשַׁמְדָּאי לְשַׁלְמָה מְלֵפָא וּכְתוּב בְּסַפְר הַכְּשָׁפִים שְׁלַמְד אֲשַׁמְדָּאי מְלֵךְ הַשְּׂדִים לְשַׁלְמָה הַמְּלֵךְ, כִּי כָּל מֵאן דְּבַעֵי לְאַשְׁתַּדְלָא לְאַעֲבָרָא מִנִּיהַ רוּחַ מְסֻאָבָא, וְלֹא־כַפֵּיָּא לְרוּחָא אַחְרָא כָּל מִי שְׁרוּצָה לְהַשְׁתַּדֵּל לְהַעֲבִיר מִמֶּנּוּ רוּחַ הַטְּמָאָה, וְלִהְיֵה עֲמַהוּן רוּחַ הַסְטָרָא אַחְרָא עַל יְדֵי קִיּוֹם אִיזוֹ מִצְוָה, הֵהוּא עוּבְדָא דְבַעֵי לְאַשְׁתַּדְלָא בֵּיהַ מַעֲשֵׂה הַמִּצְוָה הַהִיא שְׁרוּצָה

מְדוּרִיָּה עֲמִיָּה, וְעַם כָּל דָּא דִּיהֶךָ בְּאַרְח מִיִּשְׂרָאֵל, דְּלֹא יִסְטִי לִימִינָא וְלִשְׂמָאלָא, וְאִי לָאו מִיַּד אֶסְתַּלַּק מִנְיָה וְאַתְרַחֵק מִנְיָה, וְלֹא יִכִּיל לְמַרוּח לִיה בְּדַבְּקֵי דְמִיתָא.

וְעַל דָּא כְּתִיב וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה, מֵאֵת כָּל אִישׁ, מִהֵהוּא דְאַקְרִי אִישׁ, דְּאַתְגַּבֵּר עַל יִצְרִיָּה, וְכָל מֵאֵן דְּאַתְגַּבֵּר עַל יִצְרִיָּה אֶקְרִי אִישׁ.

הַשְּׂכִינָה בְּאֵה בְּאַמִּירַת קְדוּשָׁה שְׁבִלְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ

קְדוּשָׁה דִּי בְּסוּפָא אִיהִי תְרַגּוּם כְּמָה דְּאוּקִימָנָא, וְדָא אֶפִּילוּ יְחִיד יִכִּיל לִזְמַר לָהּ אֵינּוֹן מְלִי דְתְרַגּוּם, אֲבָל מְלִין דְּלְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ דְּקְדוּשָׁה לָאו אֵינּוֹן אֲלָא בְּעִשְׂרָה, בְּגִין דְּלְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ שְׂכִינְתָּא מִתְחַבְּרָא בְּהַדְיָה, וּבְכָל קְדוּשָׁה דְּשְׂכִינְתָּא אֲתִיָּא לָאו אִיהוּ אֲלָא בְּעִשְׂרָה, דְּכְתִיב (ויקרא כב לב) וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו', בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵינּוֹן לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ וְדָאִי, וְלֹא שְׂאָר עֲמִין דְּאִית לֹן לִישָׁן אַחְרָא.

וְאִי תִימָא הָא קְדוּשָׁתָא דְּקְדִישׁ דְּאִיהוּ תְרַגּוּם אֲמַאי לָאו אִיהוּ בְּיַחֲד, תָּא חֲזִי, קְדוּשָׁתָא דָּא

מתוק מדבש

הַשְּׂכִינָה בְּאֵה בְּאַמִּירַת קְדוּשָׁה שְׁבִלְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ

קְדוּשָׁה דִּי בְּסוּפָא אִיהִי תְרַגּוּם כְּמָה דְּאוּקִימָנָא
הַקֹּדֶשׁ שְׂכִינְתָּא דְּקְדוּשָׁה שְׂכִינְתָּא אִיהִי תְרַגּוּם כְּמָה דְּאוּקִימָנָא
הַקֹּדֶשׁ שְׂכִינְתָּא דְּקְדוּשָׁה לָאו אֵינּוֹן אֲלָא בְּעִשְׂרָה, בְּגִין דְּלְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ שְׂכִינְתָּא מִתְחַבְּרָא בְּהַדְיָה לְפִי שְׂכִינְתָּא דְּקְדוּשָׁה שְׂכִינְתָּא מִתְחַבְּרָא עֲמוּ, וּבְכָל קְדוּשָׁה דְּשְׂכִינְתָּא אֲתִיָּא לָאו אִיהוּ אֲלָא בְּעִשְׂרָה וּבְכָל קְדוּשָׁה שְׂכִינְתָּא בְּאֵה אִינְהָ אֲלָא בְּעִשְׂרָה דְּכְתִיב וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו', בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵינּוֹן לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ וְדָאִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵם לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ וְדָאִי, שְׂכִינְתָּא הַבָּאָה בְּאַמִּירַת קְדוּשָׁה שְׂכִינְתָּא דְּקְדוּשָׁה שְׂכִינְתָּא בְּתוֹכָם, וְהִיא כְּלוּלָה מְעַשְׂרֵי סְפִירוֹת, לְכֹן כְּנַגְדָם צְרִיכִים לְהִיּוֹת עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים, וְלֹא שְׂאָר עֲמִין דְּאִית לֹן לִישָׁן אַחְרָא וְלֹא שְׂאָר הַעֲמִים שְׂיֵשׁ לְהֵם לְשׁוֹן אַחַר, שְׂכִינְתָּא אֵין הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה בְּתוֹכָם. (רמ"ק ורא"ג ומפרשים)

וְאִי תִימָא הָא קְדוּשָׁתָא דְּקְדִישׁ דְּאִיהוּ תְרַגּוּם אֲמַאי לָאו אִיהוּ בְּיַחֲד וְאֵם תֵּאמַר קְדוּשָׁתָא דְּקְדִישׁ שְׂכִינְתָּא בְּלְשׁוֹן תְרַגּוּם לְמָה אֵין יְחִיד יִכִּיל לְאַמְרָה, וּמְתַרְץ תָּא

לְמַרוּח לִיה דִּישׁוּי מְדוּרִיָּה עֲמִיָּה וְהִלּוּאִי שְׂיִוְכַל לְהַרְוִיח אֹתוֹ שְׂיִשִּׁים מְדוּרוֹ עֲמוּ וְתִשְׁרָה הַשְּׂכִינָה עָלָיו, וְעַם כָּל דָּא וְעַם כָּל זֶה אֶפִּילוּ אַחַר שְׂהַמְשִׁיךְ עָלָיו רוּחַ קְדוּשָׁה, צְרִיךְ לְהִזְהַר דְּיִהֶךָ בְּאַרְח מִיִּשְׂרָאֵל שְׂלִיף בְּדִרְךָ הַיִּשְׂרָאֵלִי דְּלֹא יִסְטִי לִימִינָא וְלִשְׂמָאלָא שְׂלֵא יִשָּׂה עֲצָמוּ מְדִרְךָ הַתּוֹרָה לִימִין וְלִשְׂמָאל, וְאִי לָאו וְאֵם אֵינוּ נִזְהַר בְּדִרְכֵי מִיַּד אֶסְתַּלַּק מִנְיָה וְאַתְרַחֵק מִיַּד רוּחַ הַקֹּדֶשׁ שְׂהִיא הַשְּׂכִינָה מְסַתְּלַת מִמֶּנּוּ וּמִתְרַחֶקת מִמֶּנּוּ, וְאַחַר כֵּן וְלֹא יִכִּיל לְמַרוּח לִיה בְּדַבְּקֵי דְּמִיתָא אֵינוּ יִכִּיל עוֹד לְהַרְוִיח אֹתָהּ כְּבַתְּחִלָּה שְׂתַחֲזֵר הַשְּׂכִינָה לְשִׁרּוֹת עָלָיו.

וְעַל דָּא כְּתִיב וְעַל זֶה כְּתוּב בְּמִלְאֶכֶת הַמְּשָׁכָן כְּשִׁרְצָה הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַשְׁרֹת שְׂכִינְתּוֹ בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה פְּרוּשׁ שְׂיִבְיָאוּ כְּסָף וְזָהָב לְתְרוּמַת הַמְּשָׁכָן, כִּי רַק עַל יְדֵי זֶה תִשְׁרָה הַשְּׂכִינָה בֵּינֵיהֶם, מֵאֵת כָּל אִישׁ פְּרוּשׁ מִהֵהוּא דְּאַקְרִי אִישׁ דְּאַתְגַּבֵּר עַל יִצְרִיָּה מִמִּי שְׂנֵקְרָא אִישׁ עַל יְדֵי שְׂהַתְגַּבֵּר עַל יִצְרוֹ הָרַע, (ה"ג ה"מ"ק) דְּכָל מֵאֵן דְּאַתְגַּבֵּר עַל יִצְרִיָּה אֶקְרִי אִישׁ שְׂכִינְתָּא מִי שְׂמַתְגַּבֵּר עַל יִצְרוֹ נְקָרָא אִישׁ (כְּמֵאֵמֶר חֲכָמֵינוּ זְכוּרִים לְבְרַחָה בְּמִסְכַּת עֲבוּדָה זְרָה (דף יט עמוד א). עַל הַפְּסוּק (פְּסָלִים ק"ב ט) אֲשֶׁרִי אִישׁ נָרָא אֶת ה', רַבִּי הוֹשִׁיעַ בֶּן לֹוי אָמַר אֲשֶׁרִי מִי שְׂמַתְגַּבֵּר עַל יִצְרוֹ (כְּפִישׁ), כִּי גַם זֶהוּ אֶחָד מִהַתְּנָאִים לְזִכְרוֹת לְהַשְׁרָאת הַשְּׂכִינָה כְּנֻזְכָר לְעִיל.

(דף קכח ע"א, ובביאורינו כרך ז עמ' כח)

לְאוּ אִיהוּ כְּשֶׁאֵר קְדוּשָׁאן דְּאִינוּן מְשַׁלְשִׁין, אֲבָל קְדוּשָׁתָא דָּא אִיהוּ סְלֵקָא בְּכָל סְטְרִין, לְעִילָא וְתַתָּא וּבְכָל סְטְרֵי מְהִימְנוּתָא, וְתַבְרָא מְנַעוּלִין וְגוֹשְׁפִנְקֵן דְּפִרְזֵלָא וְקְלִיפִין בִּישִׁין, (ס"א וְדָא אִיהוּ שְׁבָחָא דְּאֶסְתֵּלֵק בֵּיהּ יְקָרָא דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְתִיר מִשְׁבָּחָא אַחְרָא, וְאֶסְתֵּלְקוּתָא דָּא יְתִיר מִכְּלָא, מֵאֵי טַעְמָא בְּגִין דְּאִיהוּ לְאֶתְכַפְיָא סְטְרָא אַחְרָא, וְלֹאֶסְתֵּלְקָא) לְאֶסְתֵּלְקָא יְקָרָא דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל כֻּלָּא.

בְּעִנִּית אָמֵן יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא נְשִׁבֵר כַּח הִיצְה"ר וְהַסְט"א

וְאָנֹן בְּעִינֵן לְמִימַר לֵה בְּלִישְׁנָא דְּסְטְרָא אַחְרָא, וְלֹאֶתְבֵּא בְּחִילָא תְּקִיף אָמֵן יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ, בְּגִין דִּיתְבֵּר חִילָא דְּסְטְרָא אַחְרָא, וְיִסְתֵּלֵק קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּיקְרִיָּה עַל כֻּלָּא, וְכַד אֶתְבֵּר בְּקְדוּשָׁתָא דָּא חִילָא דְּסְטְרָא אַחְרָא, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶסְתֵּלֵק בִּיקְרִיָּה, וְאֶדְכֵּר לְבִנוּי, וְאֶדְכֵּר לְשְׁמֵיהּ, וּבְגִין דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶסְתֵּלֵק בִּיקְרִיָּה בְּקְדוּשָׁתָא דָּא, לְאוּ אִיהוּ אֵלָא בְּעֶשְׂרָה.

מתוק מדבש

צְרִיכִים לוֹמַר אוֹתָהּ בְּלִשׁוֹן תְּרַגּוּם שֶׁהוּא לְשׁוֹנוֹ שֶׁל הַסְטְרָא אַחְרָא, וְלֹאֶתְבֵּא בְּחִילָא תְּקִיף אָמֵן יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ וְלַעֲנוֹת בְּכַח חֶזֶק אָמֵן יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ, בְּגִין דִּיתְבֵּר חִילָא דְּסְטְרָא אַחְרָא כְּדֵי שִׁישְׁבֵּר כַּח הַסְטְרָא אַחְרָא, וְיִסְתֵּלֵק קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּיקְרִיָּה עַל כֻּלָּא וְיִתְעַלֶּה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכַבּוּדוֹ עַל כָּל הָעוֹלָמוֹת בְּכַח הַתְּגַבְרוּת הַקְדוּשָׁה, כִּי כְּפִי מַה שֶׁאֲנִי עוֹנִים יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא בְּכָל כַּחַנּוּ וּמִשְׁבָּרִים כַּח יִצְרָנוּ בְּעִנִּית הַקְדִּישׁ, כֵּן בְּאוֹתוֹ הַעֲנִין נְשִׁבֵר כַּח הַקְּלִפּוֹת שֶׁהֵיכָר הִרְעָה חֵלֶק מֵהֶם, וְכַד אֶתְבֵּר בְּקְדוּשָׁתָא דָּא חִילָא דְּסְטְרָא אַחְרָא וְכִשְׁנִישְׁבֵּר בְּקְדוּשָׁה זוֹ כַּח הַסְטְרָא אַחְרָא שֶׁהוּא מְחַצֵּת בְּרִזְלָא בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָהֶם שְׁבַשְׁמִים, אִין קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶסְתֵּלֵק בִּיקְרִיָּה וְאֶדְכֵּר לְשְׁמֵיהּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְעַלֶּה בְּכַבּוּדוֹ וְזוֹכֵר אֶת בְּנָיו שֶׁהֵם בְּגִלּוֹת וְזוֹכֵר אֶת שְׁמוֹ הַמְּחַלְלֵל בְּגוֹיִם, וּבְגִין דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶסְתֵּלֵק בִּיקְרִיָּה בְּקְדוּשָׁתָא דָּא וּלְפִי שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְעַלֶּה בְּכַבּוּדוֹ בְּקְדוּשָׁה זוֹ לְכֵן אֶפְלוּ שֶׁהֵיא גְּאֻמְרָת בְּלִשׁוֹן תְּרַגּוּם לְאוּ אִיהוּ אֵלָא בְּעֶשְׂרָה אֵינָה גְּאֻמְרָת אֵלָא בְּעֶשְׂרָה לְפִי שֶׁכַּבּוּדוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְעַלֶּה עַל יְדֵי עֶשְׂרָה בְּנֵי אָדָם שֶׁהֵם כְּנֻגַד עֶשֶׂר מִדּוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת.

מִלִּשׁוֹן הַזֶּהר כָּאֵן מוֹכַח שְׁמֵיהּ שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ זְכָרוֹנֵם לְבִרְכָה בְּמַסְכַּת שְׁבַת (דף קיט עמוד ב), שְׁצִירָף לַעֲנוֹת יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא בְּכָל כַּחוֹ, הֵינְנוּ כְּמִשְׁמַעוּ בְּכַח גְּדוּל וּבְקוּל רַם כְּפָרוּשׁ הַתּוֹסֵפּוֹת שֶׁם, וְלֹא כְּפָרוּשׁ רִשְׁיִי שֶׁפָּרַשׁ בְּכָל כַּחוֹ, בְּכָל כּוֹנְתוֹ, כִּי כּוֹנֵה צְרִיף לְהִיּוֹת בְּכָל דְּכָר. (רא"ג)

חֲזִי, קְדוּשָׁתָא דָּא לְאוּ אִיהוּ כְּשֶׁאֵר קְדוּשָׁאן דְּאִינוּן מְשַׁלְשִׁין בָּא וְרָאָה כִּי קְדוּשָׁה זוֹ אֵינָה כְּשֶׁאֵר הַקְדוּשׁוֹת שֶׁהֵם מְשַׁלְשׁוֹת, שְׁאִין לָהֶם כַּח אֵלָא לְעוֹרֵר בְּמַלְכוּת [בְּשִׁכְיָנָה] אֶת הָאֲרוֹת סְפִירַת הַחֶסֶד גְּבוּרָה תְּפָאֲרַת, וְאִין כַּח בְּקְדוּשׁוֹת אֵלוּ לְהִתְפַּשֵּׁט בְּעוֹלָמוֹת הַתְּחַתּוֹנִים לְשִׁבֵּר אֶת כַּח הַחִיצוֹנִים, וְאִם לֹא הָיוּ קְדוּשׁוֹת אֵלוּ גְּאֻמְרוֹת בְּלִשׁוֹן הַקְדִּישׁ אֵלָא בְּלִשׁוֹן תְּרַגּוּם הֵיךְ מִתֵּר לְאֶמְרָם בִּישְׁבֵּר, אֲבָל קְדוּשָׁתָא דָּא אִיהוּ סְלֵקָא בְּכָל סְטְרִין אֲבָל קְדוּשָׁה זוֹ שֶׁל הַקְדִּישׁ הִיא עוֹלָה בְּכָל הַשֵּׁשׁ קְצוֹת, לְעִילָא לְמַעְלָה בְּבַחֲנֵי תְּפָאֲרַת, וְתַתָּא וּלְמַטָּה בְּמַלְכוּת [בְּשִׁכְיָנָה], וּבְכָל סְטְרֵי מְהִימְנוּתָא וּבְכָל צְדָדֵי הַקְדוּשָׁה מְחַכְמָה דְּאֶצִּילוֹת עַד סוּף כָּל הַיְכָלוֹת הַקְדוּשָׁה הַכֹּל נִכְלָל בֵּהּ, וְתַבְרָא מְנַעוּלִין וְגוֹשְׁפִנְקֵן דְּפִרְזֵלָא וְקְלִיפִין בִּישִׁין וְשׁוֹכְרַת מְנַעוּלִים וְחוֹתְמוֹת שֶׁל בְּרִזְלָא וְקְלִפּוֹת הִרְעוֹת, שֶׁהֵם הַקְּלִפּוֹת שֶׁל תְּהוֹ וְכֵהוּ וְחֶשֶׁף עַל פְּנֵי תְּהוֹם, שֶׁהֵם כְּחוֹמוֹת שֶׁל בְּרִזְלָא הַמְּפִסְקִים בִּינֵינוּ לְבֵין אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, הַמְּתַבְּטְלִים עַל יְדֵי קְדוּשַׁת הַקְדִּישׁ שְׁנִכְנֶסֶת וּמִתְפַּשֵּׁטת בִּינֵיהֶם לְבִטְלָם וּלְשִׁבְרָם, וְכֹל מַה שֶׁנַּעֲשֶׂה עַל יְדֵי קְדוּשַׁת הַקְדִּישׁ הוּא לְאֶסְתֵּלְקָא יְקָרָא דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל כֻּלָּא כְּדֵי שִׁיתְעַלֶּה כְּבוֹדוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְלֹא רַק עַל יִשְׂרָאֵל מִתְעַלֶּה כְּבוֹד ה' אֵלָא הוּא מִתְפַּשֵּׁט בְּכָל הָעוֹלָמוֹת וּבְכָל הַנְּמַצָּאִים, וְאִין מִי שִׁימְנַע הַתְּפַשֵּׁטוֹת כְּבוֹדוֹ. (דף קכט ע"ב, וּבְכִיאוּרֵינוּ כַּרְךָ ז' ע"ב מ"ב-מ"ג)

בְּעִנִּית אָמֵן יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא נְשִׁבֵר כַּח הִיצְה"ר וְהַסְט"א

וְאָנֹן בְּעִינֵן לְמִימַר לֵה בְּלִישְׁנָא דְּסְטְרָא אַחְרָא וְאִינוּן

ובלישנא דא על כרחיה דסטרא אחרא אתכפיא ואתתבר חיליה, ואסתלק יקרא דקדשא בריה הוא, ותבר מנעולין וגושפנקן ושלשלאן תקיפין וקליפין בישין, ואדבר קדשא בריה הוא לשמיה ולבנוי, זכאין אינון עמא קדישא דקדשא בריה הוא יתב לון אורייתא קדישא, למזפי בה לעלמא דאתי.

אמר רבי שמעון לחברייא, זכאין אתון לעלמא דאתי, וכיון דשרינן מלין דכתרא דמלכותא עלאה, אימא אנא בגיניכו (נ"א בגוייכו), וקדשא בריה הוא יתב לכון אנרא בההוא עלמא, וההוא הבל דפומייכו יסתלק לעילא, כאילו אתון מתערין מלין אלין.

מתוק מדבש

אמר רבי שמעון לחברייא אמר רבי שמעון להחברים זכאין אתון לעלמא דאתי אשריכם לעולם הבא, וכיון דשרינן מלין דכתרא דמלכותא עלאה וכיון שהתחלתי כרזי תורה שעושים פתר [להשכינה] העליונה דאצילות, אימא אנא בגיניכו אומר אני עוד בשבילכם, וקדשא בריה הוא יתב לכון אנרא בההוא עלמא והקדוש ברוך הוא יתן לכם שכר בעולם הבא על שאתם שומעים דברי הסודות שאני מגלה לכם, וההוא הבל דפומייכו יסתלק לעילא וההבל שיצא מפיכם יעלה למעלה, כאילו אתון מתערין מלין אלין פאלו אתם הייתם מעוררים דברי סודות האלו מפיכם, כי ההבל של דבורי נכנס באזניכם ויוצא דרך פיכם, לכן נחשב לכם פאלו אתם הייתם אומרים אלו הדברים.

(דף קכט ע"ב, ובביאורינו כרך ז עמ' מנ-מד)

ומסיף ואמר כי ובלישנא דא על כרחיה דסטרא אחרא אתכפיא ואתתבר חיליה ובלשון זה נכנע הסטרא אחרא בעל כרחו ונשבר כחו, ואסתלק יקרא דקדשא בריה הוא ומתעלה כבודו של הקדוש ברוך הוא, ותבר מנעולין וגושפנקן ושלשלאן תקיפין וקליפין בישין ושובר מנעולים וחומות ושלשלאות תוקות וקלפות רעות, לפי שתרגום הוא לשון הסטרא אחרא שנאחז ונכלל בו לכן נשבר כחו על ידי זה, ואדבר קדשא בריה הוא לשמיה ולבנוי וזוכר הקדוש ברוך הוא את שמו המחלל בגוים ואת בניו שהם בגלות, ומסים רבי שמעון מאמר זה ואמר זכאין אינון עמא קדישא דקדשא בריה הוא יתב לון אורייתא קדישא למזפי בה לעלמא דאתי אשריכם ישראל עם הקדוש שהקדוש ברוך הוא נתן להם את התורה הקדושה לזכות בה לעולם הבא.

שבה דא שירא

מבואר בספרים הרמז בזה כי לא תשכח מפי זרעו ס"ת יוחאי מאשר כי הוא היה משורש נשמתו של משה רבינו ע"ה רעיא מהימנא, וזכותו עומד לנו להיות לעזר לכל הבאים לטהר אשר בשם חסיד יקרא לזכך נשמתו על ידי לימוד הזוהר הקדוש, ומבואר בזוהר הקדוש (פ במדבר דף קכ"ד ע"ב) בזכות ספרא דא יפקון מן גלותא וזה הרמז בר"ת בפסוק (שמואל א ב ט) רגלי חסידיו ישמור גימטריא זוה"ר, כי הוא השמירה מעולה בכל הענינים לזכך נשמתם וזכותו עודנו עומד עמנו תמיד בבחינת צדיק יסוד עולם.

(תפארת שלמה, מועדים, ל"ג בעומר)

לקבלת העלון מודי שבעי יש לשלוח אימייל בכתובת:
3022233@gmail.com

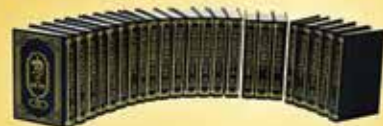
הזוהר הקדוש ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כיס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף צבי
בערנער
(cm 16.5/11.5)

פורמט רגיל (cm 24/17)

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
(cm 17/12)